

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 14 juli 2008 in zaak
nr. 08/15399 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 april 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 juli 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. L.E.M. Wilbers-Taselaar, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

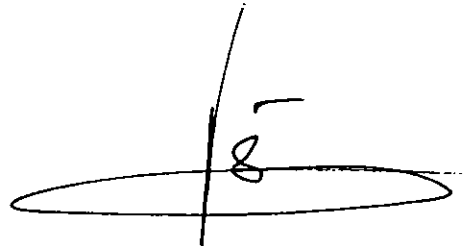
w.g. Wilbers-Taselaar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 december 2008

71-555.

Verzonden: 8 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAK
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 08/15399 BEPTDN

Inzake : eiser, V-nummer , woonplaats kiezende
ten kantore van zijn gemachtigde, mr. P.J.P. Dietz de Loos,
advocaat te Wassenaar,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde M. van Aniel, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiser heeft gesteld dat hij is geboren op , en dat hij de Angolese nationaliteit bezit. Hij verblijft als vreemdeling in Nederland. Op 27 januari 2002 heeft hij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij uitspraak van 8 december 2006 van deze rechtbank is de afwijzing bij beschikking van 28 september 2005 in rechte komen vast te staan.

2. Op 11 februari 2008 heeft eiser opnieuw een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Verweerder heeft op 29 februari 2008 eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiser heeft zijn zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht. Bij besluit van 27 april 2008 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen.

2. Bij schrijven van 29 april 2008 heeft eiser tegen dit besluit een beroepschrift ingediend bij de rechtbank.

3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden.

4. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 8 juli 2008. Eiser en zijn gemachtigde zijn na een bericht van verhindering niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Eiser heeft op 27 januari 2002 een eerste aanvraag om toelating ingediend. Het beroep tegen de afwijzing daarvan is door deze rechtbank ongegrond verklaard bij

Reg. Nr. AWB 08/15399 BEPTDN

2

uitspraak van 8 december 2006 (AWB 05/48147). Eiser heeft ter onderbouwing van zijn in het huidige geding aan de orde zijnde aanvraag van 11 februari 2008 - voor zover van belang en samengevat - het navolgende aangevoerd. Na de eerdere afwijzing van de asielaanvraag heeft eiser hier te lande gezinsleven opgebouwd. Hij heeft een relatie, althans woont samen met een Nederlandse vrouw en uit die relatie is op een kind geboren. Eiser stelt dat ten onrechte de aanvraag is afgewezen met toepassing van artikel 4:6 Awb. Eiser beroept zich op artikel 3 in samenhang gelezen met artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en op artikel 3 van het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK).

3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen met toepassing van artikel 4:6 Awb onder verwijzing naar de eerdere rechtens onaantastbare afwijzende beschikking.

4. Ingevolge artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden, indien na een afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, die bij de vorige beschikking niet bekend waren en die van zodanige aard zijn dat zij tot een andere beschikking aanleiding kunnen geven. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag om een vergunning, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening vormen.

5. De rechtbank overweegt het volgende.

Uit de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de rechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit. Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de rechter worden getoetst. (zie onder meer de uitspraak van ABRS van 6 maart 2008, nr. 200706839/1, JV 2008,169)

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór die beslissing konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere beslissing konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan de eerdere beslissing, en de overwegingen waarop die rust, kan afdoen. De rechtbank is van oordeel dat in het onderhavige geval geen sprake is van een nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb.

Reg. Nr. AWB 08/15399 BEPTDN

3

Immers, dat eiser na de afwijzing van zijn eerdere aanvraag een relatie heeft gekregen met een Nederlandse en uit die relatie een kind is geboren, zijn niet als zodanige feiten aan te merken, omdat deze op voorhand geen afbreuk doen aan de eerdere afwijzende beslissing van 28 september 2005. Zoals de ABRS heeft overwogen (uitspraak van 10 december 2002 in zaak no. 200205827/1, JV 2003/46) dient de beoordeling van de toepassing van artikel 8 van het EVRM, behoudens in het kader van een vergunning, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e en f, van de Vw 2000, plaats te vinden in de procedure omtrent een reguliere verblijfsvergunning.

Het beroep van eiser op artikel 3 van het IVRK, voor zover voornoemd artikel van toepassing is, slaagt niet nu dit artikel geen rechtstreekse werking heeft.

Verweerder heeft derhalve terecht de aanvraag met toepassing van artikel 4:6 Awb afgewezen.

6. Met betrekking tot het beroep op artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) wordt overwogen dat niet is gebleken van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten of omstandigheden, als bedoeld in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 26 mei 2003, nr. 200301261/1 (JV 2003, 321), in verband waarmee zou kunnen worden geoordeeld dat de procedureregels neergelegd in artikel 4:6 Awb niet aan eiser mag worden tegengeworpen.

7. Het beroep is derhalve ongegrond.

8. Er zijn geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

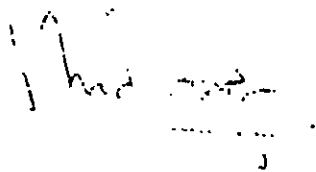
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. G.P. Kleijn en uitgesproken in het openbaar op 14 juli 2008, in tegenwoordigheid van mr. M.L.E.H. van Dongen, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Reg. Nr. AWB 08/15399 BEPTDN

4

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op:

14 JUL 2008

DE LOOS & SCHRIJVER
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 JUL 2008	
ZAAKNR.	54.30
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

DE LOOS & SCHRIJVER ADVOCATEN B.V.
K.v.K. Haaglanden nr. 27187281

Mr P.J.Ph. Dietz de Loos*
Mw Mr M.S.M. Dietz de Loos-Schrijver**

Mr G. van der Steen

- * Specialisatie Insolventierecht
- ** Specialisatie Strafrecht. Lid NVSA

Langstraat 58b - Brinkhof Passage
2242 KN Wassenaar

Telefoon : +31 (0)70 - 511 92 63
Telefax : +31 (0)70 - 511 45 52
E-mail : info@deloos-schrijver.nl

Alle correspondentie:
Postbus 453
2240 AL Wassenaar

Raad van State
t.a.v. Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Tevens per fax: 070 365 13 80

Uw ref:
Onze ref: 10200/P/AWW
Betreft: HB 14-07-08

Wassenaar, 15 juli 2008

Geachte heer, mevrouw,

Ingesloten treft u aan het hoger beroepschrift in opgemelde aangelegenheid met het verzoek dit in behandeling te nemen.

Dank voor uw medewerking.

Met vriendelijke groet en hoogachting,

Mr P.J.Ph. Dietz de Loos

Derdangeldrekening 51.61.50.871 t.n.v. Stichting Beheer Derdangelden de Loos & Schrijver Advocaten B.V.

Alle opdrachten worden aanvaard (en uitgevoerd) overeenkomstig onze algemene voorwaarden, welke zijn gedeponeerd ter Griffie van de Rechtbank Den Haag op 6 oktober 2007 onder nummer 79/2007. Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard behoudens voor zover de door ons verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering in voorkomend geval aanspraak op een uitkering geeft en tot ten hoogste het bedrag dat uitbetaald wordt.

Any liability shall be limited to the amount which is paid out under our professional liability policy in the matter concerned.

CARDEC registratie/roetsing

Toevoeging is aangevraagd

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Onze ref: 10200/P/aww

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 JUL 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Het eventueel in deze zaak verschuldigde griffierecht dient ten laste gebracht te worden van onze rekening-courant met nummer 705-151R

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op , hierna te noemen betrokkene, te dezer zake woonplaats kiezende te Wassenaar aan de Langstraat 58b ten kantore van Mr P.J.Ph. Dietz de Loos, die door hem bepaaldelijk wordt gevolmachtigd om hem in onderhavige procedure te vertegenwoordigen.

Allereerst wordt nadrukkelijk verwezen naar de bij dit hoger beroep ingesloten formulieren "Machtiging Hoger Beroep Vreemdelingenzaken" (Prod.1).

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht, enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, d.d. 14 juli 2008 en verzonden op 14 juli 2008 (AWB 08/15399) (Prod. 2), waarbij is geoordeeld dat het beroep ongegrond is verklaard.

Betrokkene is het niet eens met voornoemde uitspraak en komt daarvan deswege in hoger beroep bij uw Afdeling Bestuursrechtspraak en wel op grond van het volgende.

Betrokkene is van mening dat het onderzoek dat geleid heeft tot de bestreden uitspraak d.d. 14 juli 2008 onzorgvuldig is geweest (strijd met artikel 3:2 Awb).

Daarbij is tevens sprake van een onevenredige belangenafweging, althans heeft verweerder de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen niet zorgvuldig afgewogen terwijl de voor betrokkene nadelige gevolgen van de bestreden uitspraak onevenredig nadelig zijn in verhouding tot de met de bestreden uitspraak te dienen doelen.

In opgemelde aangelegenheid heeft verweerder in redelijkheid niet tot bestreden uitspraak kunnen komen, reden waarom dit niet in stand kan blijven.

GRIEF 1

Ten onrechte overweegt en beslist de rechtbank onder sub 5 dat in onderhavig geval geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb met als motivering dat eiser na de afwijzing van zijn eerdere aanvraag een relatie heeft gekregen met een Nederlandse en uit die relatie een kind is geboren zijn niet als zodanige feiten aan te merken omdat deze op voorhand geen afbreuk doen aan de eerdere afwijzende beslissing van 28 september 2005.

En: zoals de ABRS heeft overwogen (uitspraak 10 december 2002 in zaaknummer 200205827/1, JV 2003/46) dient de beoordeling van de toepassing van artikel 8 van het EVRM, behoudens in het kader van een vergunning, als bedoeld in artikel 29 lid 1, aanhef en onder e en f van de Vw 2000, plaats te vinden in de procedure omtrent een reguliere verblijfsvergunning.

Betrokkene kan zich met deze redenering niet verenigen. Betrokkene heeft immers tevens een beroep gedaan op artikel 3 juncto artikel 8 EVRM, juncto artikel 3 IVRK zodat uit dien hoofde sprake is van een doorbreking van de scheiding tussen asiel/regulier. In deze zijn er ook signalen dat het Europese Hof voor de Rechten van de Mens de mening is toegedaan dat artikel 8 EVRM een verder reikende bescherming biedt aan asielzoekers en vluchtelingen dan aan reguliere vreemdelingen. Verwezen wordt onder meer naar Samba tegen Nederland (EHRM 28 april 2005, nr 34851/04, Mohammed Yuusuf tegen Nederland (EHRM 2 december 2004, nr 42620/02) en Shinipouryan tegen Nederland (EHRM 8 september 2005, nr 17499/03) alsmede Bader tegen Zweden (RV 2005/4 M.N.V. Battjes).

In de zaak Moubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga formuleert het EHRM positieve verplichtingen tot herinnering van gezinsleden die deels op artikel 8 EVRM steunen maar ook in belangrijke mate gekoppeld worden aan artikel 3 EVRM (EHRM 12 oktober 2006, nr. 13178/03).

De conclusie uit deze uitspraken is dat er een absolute bescherming is van belangen in de sfeer van artikel 8 EVRM en dat deze ook onder de absolute bescherming van artikel 3 EVRM is gebracht. Daarbij dient het belang dat gezinsleden hebben bij het recht op respect voor hun onderlinge betrokkenheid absoluut gerespecteerd te worden en vormt verbreking daarvan zoals in onderhavige zaak dreigt een schending door verweerder van artikel 3 EVRM en van de positieve verplichting welke op verweerder rust om ervoor te zorgen dat de gezinsband intact blijft.

Naast schending van artikel 3 EVRM is tevens schending van artikel 13 – effective remedy. In deze heeft de rechtbank in de bestreden beschikking dan ook ten onrechte de toepassing van artikel 8 EVRM uitsluitend toepasbaar geacht in een procedure omtrent een reguliere verblijfsvergunning en daarmee het recht geschonden. Ten onrechte overweegt en beslist de rechtbank in de bestreden uitspraak verder dat het beroep van eiser op artikel 3 van het IVRK, voor zover voornoemd artikel van toepassing is, niet slaagt, nu dit artikel geen rechtstreekse werking heeft, ten onrechte. Immers, verweerder heeft de ondertekening van het IVRK door verplichtingen uit dit verdrag aanvaard.

Tevens heeft eiser een beroep gedaan op artikel 3, juncto 8 EVRM juncto 3 IVRK en daarbij aangegeven dat artikel 3 IVRK een *lex specialis* is van artikel 3 EVRM. Wat ook zei van het argument dat artikel 3 IVRK geen rechtstreekse werking heeft, daarmee ontkent verweerder de samenloop van artikel 3 EVRM juncto artikel 3 IVRK, juncto 13 EVRM, juncto 8 EVRM en de jurisprudentie dienaangaande van het EHRM als gemeld.

GRIEF 2

Ten onrechte overweegt en beslist de rechtbank in de bestreden uitspraak onder sub 6 dat niet is gebleken van bijzondere, op individuele zaak betrekkinghebbende feiten of omstandigheden als bedoeld in de uitspraak van de ABRS van 26 mei 2003 nr. 200301261/1 (JV 2003, 321) in verband waarmee zou kunnen geoordeeld dat de procedureregels neergelegd in artikel 4:6 Awb niet aan eiser mag worden tegengeworpen, ten onrechte.

Immers, eiser heeft in de procedure gedetailleerd en met feiten omschreven aangegeven dat er bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten of omstandigheden zich voordoen. Hij heeft deze feiten en omstandigheden genoemd en ook aannemelijk gemaakt zodat de constatering en overweging als neergelegd onder sub 6 van de bestreden uitspraak feitelijk onjuist is en voorts in strijd met artikel 3 juncto 13 EVRM.

REDENEN WAAROM

Appellant zich tot Uw afdeling Bestuursrechtspraak wendt met het eerbiedig verzoek de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage van 14 juli 2008, Awb 08/15399 BEPTDN te vernietigen met veroordeling van verweerder in de kosten van deze procedure.

Wassenaar, 15 juli 2008

Gemachtigde

